

Фракція «Батьківщина» не голосуватиме за проект Державного бюджету на 2017 рік, який уряд перетворив на «план зачищення України від українців». Лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко назвала п'ять причин, через які підтримка проекту Держбюджету-2017 є неможливою.

ПО-ПЕРШЕ,
в проекті бюджету збережена «драконівська» тарифна політика, яка забирає з кишень людей останні гроші.

«Ринку газу в Україні фактично немає, тому він не може регулювати ціну, — пояснює «ВВ» экс-міністр ЖКГ Олександр Кучеренко. — Урядова постанова №315 від 27 квітня 2016 року встановлює вартість газу для побутових споживачів в Україні на рівні 6879 грн за тисячу кубометрів. Однак вона не є економічно обґрунтованою (зокрема, не проведений аналіз собівартості продукту, не наданий економічний план «Укр-газвидобування»), що суперечить закону України про ціноутворення. Відповідно газ потягнув вгору тарифи

на тепlopостачання та гарячу воду, збивши їх непідйомними. Саме тому Юлія Тимошенко, яку сьогодні підтримують усі професійні експерти, звернулася до суду, обстоюючи неправомірність формування тарифів і ціни на газ».

Експерт акцентує, що уряд не зацікавлений у проведенні реформ, а прагне лише накачувати «Нафтогаз» та «Укр-газвидобування» грошима і виймати їх через корупційні схеми, грабуючи при цьому найслабший сегмент у всьому ланцюгу — споживача.

«І покривається уся ця схема субсидіями, щоб не виникло суспільного бунту. Однак треба розуміти, що субсидії — це також бюджетні гроші, які надходять від платників податків. У результаті ми зайшли в глухий кут, коли на субсидії виділяється 52 млрд гривень на рік, а на енергозбереження — 800 млн гривень», — каже він.

Олександр Кучеренко звертає увагу, що згадана постанова Кабміну відкриває можливість для щоквартального перегляду роздрібних цін на природний газ: «Кабмін прив'язав вартість блакитного палива в Україні до коливань на німецьких біржах, хоча в нас інша структура ціноутворення та інша економіка. Отже, на вартість газу впливатиме й курс гривні. Тож попри те, що ціна на паливо і зараз не корелює із показником платоспроможності населення, вона зростатиме й надалі».

ПО-ДРУГЕ,
недофінансування місцевих бюджетів (міст районного значення, сіл і селищ) у 2017 році сягне 16 млрд гривень.

На місцеві бюджети, без належного ресурсного збалансування, покладено низку додаткових видатків. Зокрема, у сфері охорони здоров'я йдеться про оплату ко-

мунальних послуг, спожитих медичними закладами, а також фінансування всіх санаторіїв для дітей і підлітків, хворих на туберкульоз. Додатково обтяжить місцеві кошториси оплата комунальних послуг, спожитих освітніми закладами, а також видатки на заробітну плату непедагогічним працівникам (бібліотекарям, психологам, кухарям, технічному персоналу). На органи місцевого самоврядування перекладена компенсація за пільгове перевезення пенсіонерів, дітей війни, учасників війни, ветеранів праці.

«Місцевим бюджетам нібито дають більше повноважень, але грошей у них на це немає. Тож децентралізація видається сумнівною», — зазначає «ВВ» аналітик Українського інституту аналізу і менеджменту політики Микола Спіридонов.

(Закінчення на стор. 4)

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА
НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

**Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.**

Украинцы хотели жить по-новому: им пообещали окончание АТО за считанные часы, выход экономики из кризиса и улучшение благосостояния населения настолько, чтобы каждый смог без виз поехать отдохнуть в Европу. В реальности же жизнь «по-новому» означает войну, высокие тарифы, налоговое давление, банкротство банков и стремительное обнищание людей. Поскольку сегодня Порошенко является олицетворением власти, уровень недовольства его деятельностью среди населения уже составил 73%. Недалеко от гаранта ушел и премьер-министр. Лидер же антирейтинга — Верховная Рада, поэтому все большее количество украинцев высказываются за проведение досрочных парламентских выборов. Об этом свидетельствуют данные опроса, проведенные социологической группой «Рейтинг».

ЦАРЬ И ЕГО ТЕНЬ

Президент продолжает терять доверие населения. Сегодня деятельность Порошенко не одобряют 73% опрошенных, при этом довольны работой гаранта всего 20% респондентов.

Примечательно, что в апреле 2014 года, в самый разгар предвыборной президентской кампании, 68% украинцев относились к Порошенко позитивно и только 30% — отрицательно. По состоянию на сентябрь 2014 года, через два месяца после его инаугурации, негативно настроенных к нему респондентов было уже 57%. А данные опроса в июле 2015 года показали, что количество сторонников гаранта составляет 27%, притом тех, кто недоволен его курсом, стало уже 68%.

«За годы своего президентства Порошенко не выполнил ни одного обещания: молниеносно окончить АТО, вывести страну из кризиса, добиться предоставления Украине безвизового режима. Недовольство войной, безысходностью, безработицей, падением уровня жизни, крахом банков и ростом бандитизма привело к падению авторитета президента, который на сегодняшний день является олицетворением власти», — рассказал «ВВ» председатель правления Института украинской политики и руководитель Фонда «Украинская политика» Кость Бондаренко.

В свою очередь кандидат политических наук, политолог Алексей Якубин объясняет низкий рейтинг Порошенко тем, что непосредственно с ним связывают все ключевые просчеты в социально-экономической сфере.

«Когда Кабмин возглавлял Яценюк, он был своеобразным громоотводом, виновным во всех негативных решениях. А президент тем временем сохранял «благоприятный» образ. Назначение Гройсмана премьер-министром позволило Порошенко расширить свое влияние на исполнительную власть. Все понимают, что Гройсман — человек президента», — уточнил он в комментарии «ВВ».

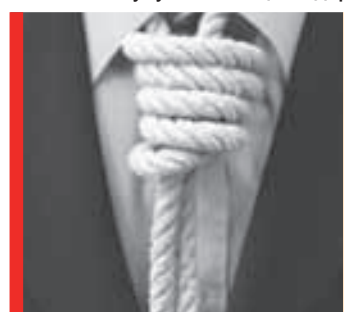
По мнению Кости Бондаренко, нынешний премьер — фигура несамостоятельная.

«Гройсман воспринимается как тень Порошенко, и он не сделал ничего, чтобы стать самостоятельным политиком. Он просто выполняет команды, поступающие из АП. Естественно, падение поддержки Порошенко бьет и по нему», — считает эксперт.

И действительно, у Владимира Борисовича есть все шансы опе-

редить в антирейтинге своего «передника». Так, через два месяца после вступления Гройсмана в нынешнюю должность работу Кабмина и его лично в целом поддерживало 20% респондентов, а 59% были недовольны. Однако уже по состоянию на сентябрь деятельность правительства и премьера негативно оценивали 79% опрошенных, а одобряли работу Кабмина всего 13%.

«Украинцы не простят Гройсману повышения тарифов. Ведь увеличение коммунальных платежей провоцирует рост цен на все товары и услуги, что мы сейчас и наблюдаем. Не исключено, что его консультанты посоветовали ему повысить цены на газ в начале премьерской карьеры. Дескать, люди это быстро забудут, если затем улучшать соцстандарты.

87% УКРАИНЦЕВ, УЧАСТВОВАВШИХ В ОПРОСЕ «РЕЙТИНГА», ВЫРАЗИЛИ СВОЕ НЕДОВОЛЬСТВО ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ ВЕРХОВНОЙ РАДЫ

Однако тарифы продолжают оставаться основополагающим вопросом», — уверен Алексей Якубин.

КРИЗИС РАДЫ

А вот парламент уже побил антирекорд своих предшественников. В феврале 2014 года, после того как Рада седьмого созыва приняла законы 16 января и когда на Майдане массово убивали протестующих, 80% респондентов были недовольны ее работой. В сентябре 2016 года 87% украинцев, участвовавших в опросе «Рейтинга», выразили свое неодобрение нынешней Верховной Раде. При этом следует отметить, что на момент проведения данного исследования парламентарии еще не повышали себе зарплаты в два раза и не заполнили электронные декларации.

«Парламент решает второстепенные и третьестепенные вопросы, занимается политиканством, но не политикой. Украинцы видят, что в Верховной Раде кризис и что она неспособна принимать нужные для страны законы», — уверен Кость Бондаренко.

По его словам, симпатии населения не соответствуют расстановке сил, существующей в нынешнем парламенте.

«Например, сегодня для избирателя уже нет такой политической

партии, как «Народный фронт», рейтинг БПП упал в два раза, но при этом в три раза вырос рейтинг «Батьківщини». Однако БПП и «НФ» являются парламентским большинством», — подчеркнул эксперт.

Неудивительно, что 42% граждан выступают за проведение досрочных выборов в высший законодательный орган страны. Так, если бы выборы состоялись сейчас, в Раду прошли бы восемь партий. На первом месте по количеству голосов стоит «Батьківщина» (13%), за ней следует БПП (10%) и Радикальная партия (9%). «Оппоблок» получил бы 8% поддержки, «Самопоміч» — 7%. Пятипроцентный барьер, согласно опросу, также удалось бы преодолеть ВО «Свобода», «Громадянській позиції» и партии «За життя».

Алексей Якубин считает, что желание украинцев провести досрочные парламентские выборы говорит о потребности в обновлении власти. Особенно в условиях социально-экономического и политического кризисов, охвативших Украину. Он напомнил, что в Испании в этом году дважды проводились досрочные парламентские выборы, и при этом никто не боялся каких-либо негативных последствий.

«Этой Раде досрочных выборов не избежать. В них остро заинтересованы украинцы. Следующий состав парламента будет другим, нардепы займут более оппозиционную позицию по отношению к президенту. И, вероятнее всего, новый созыв будет более конструктивным, нежели нынешний. Поэтому перезагрузка даст толчок к изменению нынешнего социально-экономического курса страны», — констатировал Якубин.

Эксперт считает началом весны наиболее реалистичной датой досрочных парламентских выборов. А Кость Бондаренко уверен, что если президент решится на такой шаг, то плебисцит может состояться уже в середине февраля. Не случайно же президент и премьер вдруг устроили аттракцион неслыханной щедрости и пошли на повышение минимальной зарплаты с 1 января следующего года.

Как бы то ни было, власти есть о чем задуматься. Ведь украинцы выставили президенту, премьер-министру и парламенту неудовлет-

Когда депутаты и чиновники декларировали свои сверхдоходы и суперподарки, они не думали о том, что за год ухудшилось бла-

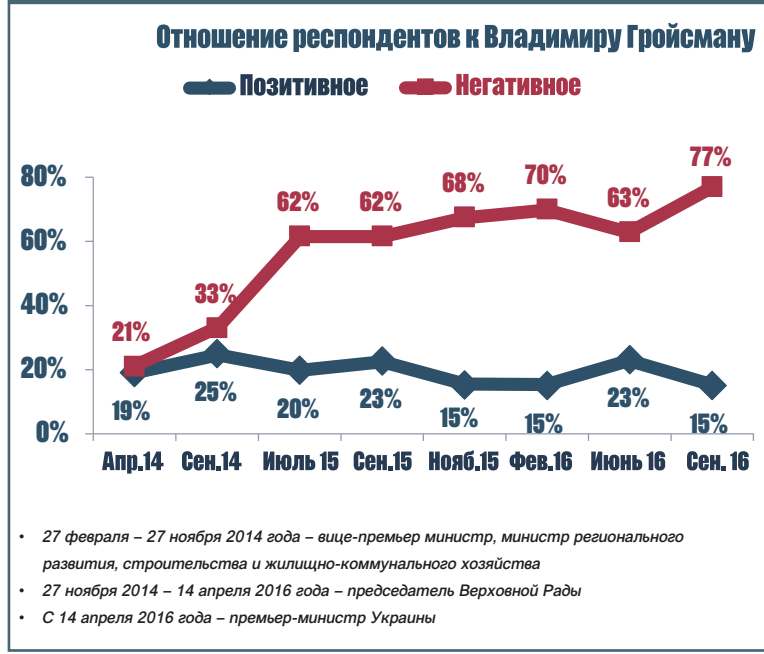
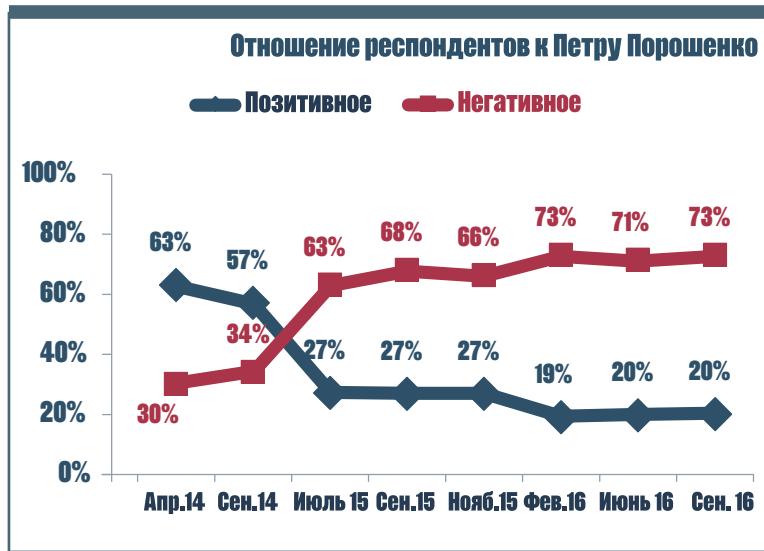
42% УКРАИНЦЕВ ВЫСТУПАЮТ ЗА ПРОВЕДЕНИЕ ДОСРОЧНЫХ ПАРЛАМЕНТСКИХ ВЫБОРОВ

ворительные оценки, потому что не воспринимают слова о том, как в Украине день ото дня жить становится лучше и веселее.

Так, 74% опрошенных считают, что за последний год экономическая ситуация в стране приблизилась к критической черте, а 54% респондентов уверены, что и в следующем году добра ждать не придется.

госостояние 73% семей, что 18% граждан страны вынуждены экономить на еде, а 35% опрошенных все доходы тратят исключительно на питание. Слуги народа позабыли о том, что именно благодаря народу Украины они встали у руля, поэтому их низвержение неотвратимо.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

Свершилось: более 125 тысяч украинских чиновников и депутатов заполнили электронные декларации. Но итоги декларирования были настолько шокирующими, что сейчас даже как-то неудобно вспоминать о золотом батоне и таком же унитаза. Общество, конечно же, догадывалось о несметных богатствах депутатов, министров, прокуроров, судей... Но не до такой же степени! А думать о том, что и сколько декларанты «забыли» заявить в финансовых отчетах, просто страшно! К тому же родителей можно было не указывать. А кто-то вообще переписал имущество, как у нас часто практикуется, на водителей, секретарей, бухгалтеров, поваров...

Так или иначе, нам показали то, что допустимо. Теперь компетентные органы должны понять, какими путями заработано все это богатство. Но цифры действительно впечатляют. Так, общественная сеть ОПОРА посчитала, что 412 народных депутатов задекларировали в сумме почти 12 млрд гривен! И это только парламентарии. А если взять всех остальных декларантов, то размер их состояния даже прикинуть невозможно! Господа, для чего нам тогда нужен МВФ? Вопрос этот, конечно, риторический.

Каких только благ не задекларировали чиновники: билет в космос, святые мощи, церковь, огромное количество квартир, земельных участков, картин, дорогих часов, антиквариата, коллекционных вин... Еще наши депутаты радостно принимали денежные подарки в сотни тысяч и даже миллионы гривен. А один из них с откровенной издевкой написал в декларации, что дорогие часы ему подарил святой Николай!

А сколько налички у них на руках! Килограммы! Вот так декларанты доверяют банковской системе. Кстати, глава НБУ Валерия Гонтарева банкам верит: она задекларировала 1,8 млн долларов (!) и 62 тыс. гривен сбережений, которые лежат на счетах двух финучреждений. Из чего можно также сделать вывод, что главный финансист к национальной валюте доверия не питает. Но вернемся к миллиардам под матрасами...

Итак, внефракционный депутат Верховной Рады Вячеслав Константиновский задекларировал 14,7 млн долларов наличных средств. Нардеп также указал в декларации 6 778 776 гривен и 500 тыс. евро чистого золота. Вы можете себе представить, какого размера должен быть «сейф»? Да и зачем человеку столько налички? Найти ответы на эти вопросы просто невозможно. По крайней мере, в здравом уме. В такие моменты вспоминаются многочисленные объявления с просьбами о помощи: волонтеры по копеечке собирают деньги военным, тяжелобольным детишкам, которым не хватает на операцию несколько тысяч гривен-долларов-евро... И в это страшное время у народного (!) депутата дома лежит «тонна» бумажек...

Многие чиновники и законодатели, конечно же, утверждают, мол, все было нажито непосильным трудом в бизнесовом прошлом. А вот откуда сумасшедшие суммы у тех, кто всю свою жизнь работал только на государство? Хочется надеяться, что Национальное агентство по противодействию коррупции (НАПК) тоже задается этим вопросом. Правда, ресурсов у этого органа не хватит на то, чтобы проверить всех... Да и не стоит забывать, что Нацагентство подконтрольно ВР, а подотчетно Кабмину!

Кстати, генеральный прокурор Юрий Луценко пригрозил нарде-

пу Сергею Мельничуку тюремным сроком за информацию об одном триллионе гривен наличными в е-декларации (это парламентарий так «удачно» пошутил).

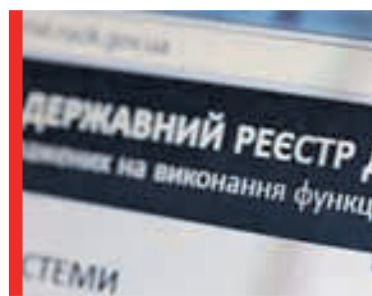
«Очень настоятельно рекомендую шутникам внести изменения в свои декларации. Иначе я вынужден буду открыть производство о неуплате депутатом Мельничуком налогов в особо крупных размерах, и он сядет в тюрьму очень надолго», — заявил Луценко.

И тут возникает еще один вопрос: а действительно ли у декларантов имеется на руках такое огромное количество налички? Некоторые эксперты и политологи уже высказали мнение, что чиновники теоретически могут указывать в декларации несуществующую сумму в качестве будущих взносов! Так что впору обязать всех заявленных миллионеров сделать селфи на фоне денежных гор. Шутка, конечно, невероятно грустная.

Одним из самых последних свою декларацию подал президент Петр Порошенко. Глава государства отчитался о праве собственности в более чем 100 компаниях в Украине, России, Польше, Испании, Венгрии, Литве, Китае, Нидерландах, на Кипре и Британских Виргинских островах. Согласно электронной декларации президента, его доходы в 2015 году составили из 121 тыс. 54 гривен зарплаты,

МИЛЛИАРДЫ ПОД МАТРАСОМ

ЭЛЕКТРОННОЕ ДЕКЛАРИРОВАНИЕ ДОЛЖНО СТАТЬ КЛЮЧЕВЫМ МЕХАНИЗМОМ В БОРЬБЕ С КОРРУПЦИЕЙ. ДАСТ ЛИ ЭТА КАМПАНИЯ КАКИЕ-ТО РЕАЛЬНЫЕ РЕЗУЛЬТАТЫ В ВИДЕ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ? ПОКА ЧТО ОПТИМИЗМА МАЛО, СЛИШКОМ МНОГО «НО» НА ГОРИЗОНТЕ

12 млн 375 тыс. 404 гривен процентов и 59 млн 298 тыс. 642 гривен инвестиционных доходов! По сравнению с Порошенко Барак Обама просто нищий. Так, за прошлый год президент США заработал чуть больше 436 тыс. долларов...

Кстати, Порошенко во время своего недавнего выступления пожурил чиновников: «Многие из тех, кто сейчас декларировал, приписали себе кэш дома, думая, что это нулевая де-

кларация, что это потом позволит им избежать проверки. Но ключевая позиция — подвести черту под тем, что они делали 25 лет. И далее объясни, где ты, голубь сизый, взял эти деньги. Общество должно знать... Борьбаться надо не с богатыми, а с преступниками, которые берут квартиры, машины, дачи, виллы, самолеты, находясь все время на государственной службе».

Порошенко заявил, что электронное декларирование — большой и

важный шаг: «Этот шаг начался с президента, который должен был задекларировать все, от подушек на диване до чашек на кухне. Такого не делал ни один президент».

И это говорит человек, который ушел в политику в далеком 1998 году. Тогда Порошенко впервые прошел в Верховную Раду от СДПУ(о)! После этого несколько раз переизбирался в парламент, а также занимал высшие должностные посты в стране! Логично, что от бизнеса он должен был отойти еще 18 лет назад. Продать его он обещает всей Украине лишь последние два с половиной года.

Впрочем, теперь бизнес можно уже и не продавать. Ведь до конца каденции Порошенко осталось не так долго, а после президентства нужно же ему чем-то заниматься.

А еще как бы того кому-то ни хотелось, но историю с офшорами украинцы не забыли!

Между тем Генеральная прокуратура оперативно решила приобрести к проверкам деклараций, хоть полномочий на это не имеет. В ГПУ намерены проанализировать в том числе и финансовый отчет Порошенко. По словам генпрокурора Юрия Луценко, президент задекларировал большие доходы, но они, мол, и ранее декларировались. И это говорит о том, что появились они не с бухты-баракты.

И тут возникает вопрос, не превратился ли генеральный прокурор в адвоката. На самом деле это очень тревожный сигнал.

Электронное декларирование должно стать ключевым механизмом в борьбе с коррупцией. Даст ли эта кампания какие-то реальные результаты в виде судебных решений? Пока что оптимизма мало, слишком много «но» на горизонте. А дальше посмотрим.

Яна ДЖУНГАРОВА

МНЕНИЕ ЭКСПЕРТА

Е-ДЕКЛАРИРОВАНИЕ: КУДА ИДЕМ, КОГО ПОСАДИМ?

Руслан БОРТНИК,

директор Украинского института анализа и менеджмента политики:

«Электронное декларирование внедрено во многих странах. В недемократических государствах его используют для того, чтобы держать на крючке политическую и бюрократическую элиту, а в демократических — это действительно элемент противодействия коррумпированности чиновников. По какому пути мы пойдём сегодня? Все зависит от результатов работы НАПК и НАБУ. Надеюсь, что несколько крупных рыбин все же поймают».

На самом деле 150 инспекторов НАПК не смогут проверить все декларации чиновников. В лучшем случае займутся «отчетами» министров и народных депутатов (мелкие служащие могут спать спокойно, если, конечно, на них никто не укажет).

Я со своей стороны настаиваю, чтобы НАПК проверило также декларации премьеры, президента, генпрокурора, ключевых силовиков... И надеюсь, что по итогам этой работы будут выявлены хотя бы ключевые коррупционеры, что эти материалы передадут в НАБУ, а далее — в суд.

Преступники должны быть наказаны. Если этого не случится до апреля 2017 года, когда пойдет вторая волна декларирования, мы сможем констатировать провал всей кампании».

Также если на Нацагентство будет оказываться политическое давление, а в процессы вмешиваться ГПУ, вся эта затея может превратиться в борьбу финансово-политических групп. И тогда е-декларирование будет использовано во зло.

НАПК может быть независимым, а может и не быть. Если вспомнить, как формировался этот орган (большинство представляет те или иные кулуарные интересы), скандалы во круг его руководства, то, скорее, о независимости речь не идет. Но я надеюсь на честную работу рядовых инспекторов и детективов».

К слову, намерение ГПУ и лично генерального прокурора (хоть полномочий на это нет) приобрести к проверкам — это попытка таким образом защитить президента и его ближайшее окружение от возможных антикоррупционных

расследований. Напомню, что сам генпрокурор в данном случае рассматривается как потенциальный подозреваемый, потому как он тоже подает декларацию. Сегодня многие понимают, что как раз Генпрокуратура может быть тормозом в борьбе с коррупцией».

Сейчас много говорят о том, что е-декларирование введут для всех граждан Украины. Это такая себе попытка отомстить обществу: мол, вы нам косточки перемываετε, тогда и сами отчитывайтесь. На самом деле в демократических странах этот инструмент действительно позволяет в значительной мере детенизировать экономику. И это правильно. Хотя мне кажется, что, учитывая низкое качество работы правоохранительных органов, Украина к этому еще не созрела. Но в недемократических странах е-декларирование — это инструмент подавления. Власть получает контроль не только над чиновниками, но и над журналистами, бизнесом, лидерами общественного мнения».

Шокуюча правда про бюджет-2017

ФРАКЦІЯ «БАТЬКІВЩИНА» ЗАПРОПОНУВАЛА ПОЕТАПНО ЗБІЛЬШУВАТИ РОЗМІР МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ДО 3200 ГРН ПРОТЯГОМ 2017 РОКУ, ВЖИВАЮЧИ РЕАЛЬНИХ ЗАХОДІВ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОХОДІВ ДО ЗВЕДЕНОГО БЮДЖЕТУ

НАТОМІСТЬ УРЯД ПРОПОНУЄ ПІДНЯТИ «МІНІМАЛКУ» З 1 СІЧНЯ 2017 РОКУ ДО 3200 ГРН ЗА ВІДСУТНОСТІ РЕАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ НАДХОДЖЕННЯ КОШТІВ. НЕСИСТЕМНІСТЬ ТА НЕВИВАЖЕНІСТЬ ЧИННОЇ ВЛАДИ ЛЯКАЮТЬ

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Нагадаємо, якщо раніше у регіональній казні залишалося 100% податку на доходи фізичних осіб, то з 2015 року цю частку зменшено до 75%, а 25% спрямовується до держбюджету. А внаслідок підвищення податків на підакцизні товари, податку на нерухомість, які залишаються на місцях, ці втрати не компенсуються.

«Мерам маленьких міст доводиться вибивати гроші в центрі», — зазначає Спіридонов.

Так, державна дотація, зокрема на утримання закладів освіти та охорони здоров'я, передана обласним та районним бюджетам, що ставить очільників органів місцевого самоврядування базового рівня у залежність від обласної та районної влади. Це призводить до гальмування процесу об'єднання громад та фактично означає «відкат» децентралізаційної реформи. Окрім того, фінансування закладів професійно-технічної освіти залишене на рівні міст — обласних центрів, однак у них зазвичай навчаються мешканці всієї області, а то й інших регіонів. Тобто на органи місцевого самоврядування покладені невластиві їм функції.

ПО-ТРЕТЄ, до проекту бюджету закладені мегакорупційні оборотки та не передбачена детінізація економіки.

Юлія Тимошенко зазначає, що корупцію у бюджеті України легалізує закон про спецконфіскацію: «Цей закон зовсім не про конфіскацію грошей Януковича! Я вважаю, у Яну-

ковича повинні забрати все, що він нечесно «заробив», і притягнути його до відповідальності. Але це — закон про мегакорупцію, яку протягують дві найбільші фракції: Блок Петра Порошенка і «Народний фронт». Вони хочуть добратися до державних цінних паперів на суму понад 1 млрд доларів, які сьогодні заблоковані на рахунках Ощадбанку. Їх мають намір продати з дисконтом, забрати ті нараховані відсотки, які ще не отримані, а це — сотні мільйонів доларів», — наголошує лідер «Батьківщини».

Юлія Тимошенко зазначила, що ухвалення цього закону також дозволить легалізувати корупційні схеми з продажу нафтопродуктів на суму понад 1 млрд грн, які свого часу були «відмиті» на Одеському припортовому заводі й реалізовані.

«Ці гроші поділили між собою високоспасадовці. І тепер їм треба законом про спецконфіскацію закрити цю оборотку і списати все на АТО», — обурився голова «Батьківщини».

Окрім того, додає Тимошенко, цей норматив дозволяє проводити політичні репресії: «Законопроектом надається право конфіскації майна без суду і слідства. І це означає, що майно зможуть конфіскувати у будь-кого, хто щось не так зробить проти чинної влади».

Експерт Фонду суспільної безпеки Юрій Гавриленко акцентує, що до проекту бюджету закладено ще один мегакорупційний механізм — система субсидій: «Адже субсидії жодним чином не передбачають надання грошей громадянам. Люди є лише оформлювачами таких дотацій, а справжніми отримувачами коштів є компанії — по-

стачальники послуг. Відповідно, надаючи гроші цим компаніям, їх можна або довести до банкрутства і перерозподілити власність, або навпаки — забезпечити надприбутками».

Прогноз доходів бюджету на 2017 рік не містить оцінки і врахування додаткових надходжень від детінізації та деофшоризації економіки України. Наприклад, 77,5 млрд грн можна було б отримати при запровадженні норм законопроектів №4380 і 4381 щодо виведення коштів із офшорних зон, які подані на розгляд ВРУ фракцією «Батьківщина». Легальне номінальне ВВП України у цьому випадку зросло б приблизно на 10%.

ПО-ЧЕТВЕРТЕ, збережене 15%-ве скорочення пенсій працюючих пенсіонерів.

Це є порушенням ст. 22 Конституції України, яка декларує, що «звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів, у тому числі й постанов Кабінету міністрів, не допускається».

Фракція «Батьківщина» вимагає скасувати ганебну практику скорочення пенсій пенсіонерам, які змушені працювати, бо не можуть прожити на державні виплати. Натомість потрібно збільшити ставку оподаткування дивідендів, які нараховуються олігархам. У той час, як у розвинутих країнах із дивідендів багатів стягується понад 20%, в Україні — лише 5%. Якби, за пропозицією «Батьківщини», підвищити цей показник до 18%, бюджет додатково б отримав 7 млрд грн.

ПО-П'ЯТЕ, до проекту бюджету закладено величезний обман щодо підвищення мінімальної зарплати до 3200 грн.

Фракція «Батьківщина» запропонувала збільшувати розмір мінімальної зарплати до 3200 грн протягом 2017 року, вживаючи реальних заходів із забезпечення доходів до зведеного бюджету. Наприклад, недопущення укріплення податків і зборів через офшорні зони та збільшення податку на дивіденди олігархів. Окрім того, головний кошторис країни можна наповнити за рахунок легалізації видобутку бурштину, спрямування до бюджету повної суми коштів, що повинні стягуватися за вчинення корупційних правопорушень, залучення доходів від продажу операторам прав на використання 4G.

Натомість уряд заявляє про підвищення «мінімалки» до 3200 грн з 1 січня 2017 року.

«Проект бюджету на наступний рік якийсь звертали, і раптом, як Ньютона на голову впало яблуко, урядовці вирішили: а давайте ми піднімемо мінімальну зарплатню до 3200 грн. Несистемність та невиваженість чинної влади лякають, — коментує Микола Спіридонов. — Приватний підприємець зараз платить своїм співробітникам щонайменше 1450 грн. А при запланованій «мінімалці» з усіма податками один працівник обходиться роботодавцю приблизно у 5 тис. грн. Якщо підприємцеві доведеться за одне робоче місце витратити такі кошти, то бізнес піде в тінь. Тож ідея, що бюджету нестачу можна буде компенсувати за рахунок збільшення податків, які надходять до бюджету, не спрацює. Це так, наче витягати себе за волосся з болота, подібно барону Мюнхгаузену. Реальних джерел для надходження коштів немає, є надія на «якось буде».

Економіст Андрій Новак вважає різке підвищення «мінімалки» абсурдом: «За законами економічного управління, вдвічі чи навіть у півтора рази підняти соцстандарті одномоментно не можна. І неможливо збільшити витратну частину бюджету, знижуючи при цьому податкове навантаження, як заявляє міністр соціальної політики Андрій Рева. Навпаки, за цим можуть приховуватися наміри щодо збільшення боргів».

Анонсоване прем'єр-міністром підвищення соціальних стандартів, за словами Новака, буде реалізовуватися за рахунок трьох основних джерел: «По-перше, відбувається скорочення працівників у всіх сферах: медицині, науці, освіті, культурі, мистецтві, спорті. По-друге, попри всі заяви Андрія Реви, уникнути інфляційного ефекту не вдасться. По-третє, уряду доведеться збільшувати внутрішній та зовнішній борги».

«Підняття мінімальної заробітної плати, не забезпечене зростанням

економіки, спричинить інфляцію і девальвацію, і вже найближчими місяцями долар може коштувати 32–35 грн», — додає Юрій Гавриленко.

Окрім того, звертають увагу експерти, таке раптове збільшення «мінімалки» неможливе без скорочення інших статей бюджету. Тому дуже цікаво буде побачити проект бюджету-2017, який уряд підготував до повторного читання у Верховній Раді. До речі, на засіданні уряду 4 листопада прем'єр-міністр Володимир Гройсман заявив, що скерував цей документ до парламенту, однак наступного дня його не було розміщено на сайті ВР.

Заступник голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболев зазначає: уряд планує зрівняти виплати бюджетникам, які мають різні розряди єдиної тарифної сітки. «Різниця у виплатах буде такою мізерною, що висококваліфіковані фахівці, які мають стаж, фактично будуть зрівняні з тими, хто не має ні стажу, ні кваліфікації. Ми потрапляємо в найстрашнішу ситуацію, коли ваші професійні здібності нічого не означають при нарахуванні заробітної плати. Така політика зрівнялівки свого часу була поширена стосовно пенсійного забезпечення, а тепер переходить і на заробітні плати. Саме в цьому й полягає еквілібристика уряду, де, з одного боку, мінімальна зарплата нібито піднімається, але реальні виплати до неї не прив'язуються. Єдиний, хто від цього виграє, — апарат чиновників, силові та всі інші структури, для яких кратність виплат відносно мінімальної заробітної плати збережена. Уряд вдається до махрового популізму, коли красиво звучать слова про підняття мінімальної плати, а реально громадяни України отримують лише зрівнялівку», — каже Соболев.

Згідно із заявами Андрія Реви, на тлі намірів прив'язати мінімальну заробітну плату до реального прожиткового мінімуму пенсія із 1 січня 2017 року зросте лише на 10%. «Нині в Україні — 13 мільйонів пенсіонерів, близько половини з них отримують мінімальну пенсію, і в уряді немає коштів, щоб підняти її всім і одразу. Можна бути впевненим, що в першому кварталі 2017 року мінімальна пенсія буде значно нижчою за прожитковий мінімум», — каже Новак.

«Лише тоді, коли парламент ухвалить пакет законопроектів, які подала «Батьківщина», коли удвічі зменшаться ціни на газ і щонайменше утричі — тарифи, коли у людей з'являться вільні кошти, а підприємці зможуть виробляти більше товарів, поетапно підвищення заробітних плат призведе до позитивних результатів», — резюмує Юрій Гавриленко.

Кіра ВІНОГРАДОВА

ЦЕ ЗАКОН ЗОВСІМ НЕ ПРО КОНФІСКАЦІЮ ГРОШЕЙ ЯНУКОВИЧА! ЦЕ — ЗАКОН ПРО МЕГАКОРУПЦІЮ, ЯКУ ПРОТЯГУЮТЬ ДВІ НАЙБІЛЬШІ ФРАКЦІЇ: БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА І «НАРОДНИЙ ФРОНТ»

«Ми даємо гроші на науку не тому, що ми багаті, а ми багаті тому, що даємо гроші на науку», — сказав 40-й президент США Рональд Рейган. Справді, у розвинутих країнах розуміють, що саме високотехнологічні галузі, в основі яких лежать новітні наукові розробки, здатні забезпечити швидкі темпи економічного зростання. І за останні п'ять років кількість науковців у світі збільшилася на 20%. Натомість в Україні за роки незалежності наукова спільнота скоротилася утричі. Через мізерне фінансування наука в нашій країні перебуває на межі повного знищення.

Надія на те, що ситуація у науковій сфері покращиться, зажеврила торік, коли Верховна Рада ухвалила нову редакцію Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Одне з його положень передбачає, що з 1 січня 2020 року держава має спрямовувати на фінансування галузі не менше як 1,7% ВВП.

«Однак ми й на крок не наблизилися до цього: цьогооріч на науку виділено лише 0,18% ВВП, що становить 2 млрд 54 млн гривень», — зазначає голова профспілки працівників НАНУ Анатолій Широков.

Широков. — Науковець прагне реалізувати свої ідеї і вважає, що у квантових технологій велике майбутнє. Так, 50 років тому були розроблені перші транзистори, що було відзначено Нобелівською премією. Тоді ніхто не міг уявити, наскільки корисним стане винахід, адже без цих пристроїв не працювали б комп'ютери та мобільні телефони.

Звичайно, це затратні дослідження: лише один охолоджуючий прилад криостат коштує близько 400 тис. євро, а загалом річні витрати на наукові експерименти, які провадить наш земляк, сягають фінан-

та наразі це значно менше з огляду на падіння курсу гривні та загалом зменшення фінансування галузі. Причому в усьому світі діє золоте правило: на заробітну плату потрібно витратити не більше як 10% від загального фонду коштів, виділених на науку, а 90%

трати не покриває, то як їх осилить науковий співробітник із зарплатою 5000 грн? І про яке впровадження новітніх розробок за таких умов може йти мова?»

Протягом двох останніх років коштів на виплату зарплати науковим співробітникам не вистачає. Через це, за словами Анатолія Широкова, багатьох співробітників НАНУ переводять на режим неповного робочого дня, відправляють у відпустки без збереження заробітної плати. Також доводиться скорочувати науковців. Загалом за два останні роки чисельність наукових співробітників НАНУ зменшилася на 6385 осіб.

«Здається, нам належало б втрати підвищення мінімальної заробітної плати до 3200 гривень. Але ми маємо сумний досвід, коли зростання мінімальних виплат декларується, але кошти Національній академії наук на індексацію зарплат із бюджету ніхто не перераховує. Постає питання: де уряд візьме гроші цього разу? Адже коли ми пропонували збільшити ставку першого розряду з 1497 до

врахувати це під час доопрацювання проекту бюджету на наступний рік.

Заступник голови фракції «Батьківщина» Іван Кириленко закликав членів комітету, щоб фракції, які вони представляють, підтримали це рішення. Зокрема, фракція «Батьківщина» під час голосування проекту постанови «Про висновки та пропозиції до проекту Закону України про державний бюджет України на 2017 рік» внесла на розгляд парламенту пропозицію щодо збільшення фінансування науковців, однак її не підтримали.

«Жодних конкретних результатів ми не відчули й після наради з питань реформування наукової сфери за участі прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана. Позиція керівника уряду чимось нагадує поведінку його колеги з Російської Федерації: «Грошей немає, та ви тримайтесь», — говорить Широков.

Водночас, додає голова профспілки працівників НАНУ України, в країні як на дріжджах зростають

НАВІЩО НАМ ГАРАНТ, ЯКИЙ НИЧОГО НЕ ГАРАНТУЄ ОКРІМ ВЛАСНИХ СТАТКІВ, УРЯД, ЯКИЙ ІГНОРУЄ ЗАКОН, І ВЕРХОВНА РАДА, ЯКА НЕ КОНТРОЛЮЄ ТЕ, ЩО САМА УХВАЛЯЄ? МОЖЛИВО, КРАЩЕ ЙТИ НА ДОСТРОКОВІ ВИБОРИ, НІЖ МАТИ ТЕ, ЩО МАЄМО ЗАРАЗ

Окрема стаття закону стосується оплати праці науковців: так, із 1 січня 2020 року посадовий оклад молодшого наукового співробітника повинен бути не нижчим за подвійну середню зарплатню у промисловості.

«Наразі ставка молодшого наукового співробітника становить 3742 гривні, а середня заробітна плата працівника промисловості — 5972 грн. Тобто маємо відставання у 3,19 раза від запланованих показників. Загалом зарплата науковців на 1000 гривень менша, ніж у галузях економіки», — порівнює Анатолій Широков.

Тож у науковій спільноті констатують: норми зазначеного закону не те що не виконуються — навпаки: спостерігаються зворотні тенденції. Так, в Україні протягом останніх років відбуваються процеси кадрового вимирання науки. Все менше молодих людей стають на шлях наукової діяльності, яка в Україні є неприбутковою.

Окрім того, наша країна перетворюється на «мозковий придаток» розвинутих країн, зокрема США та Європи. Адже там добре розуміють, що краще запросити талановитого українського вченого та створити всі умови для його праці, аніж витратити десятки тисяч доларів на підготовку свого фахівця.

«Наприклад, випускник фізичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка черкашанин Ігор Доценко уже десять років працює у команді відомого французького фізика, лауреата Нобелівської премії Сержа Ароша. Він провадить фундаментальні наукові дослідження у галузі квантової оптики, — розповідає Анатолій

судання одного з інститутів НАН в Україні.

На жаль, Ігор Доценко не збирається повертатися до України, адже наука в нас практично знищена. Я переконаний, що в майбутньому серед лауреатів Нобелівської премії будуть українці за походженням, але працюватимуть вони в Європі чи в США».

За словами члена профспілки Інституту фізики НАН України Тараса Микитюка, торік кількість молодих українських вчених зменшилася на 6%, а за підсумками 2016 року цей показник орієнтовно може сягнути 8%.

«Фонду підтримки, який має стимулювати молодих вчених до конкуренції та розвитку, в Україні недостатньо. Так, у нас є премія президента України для молодих вчених, є відповідні гранти президента, стипендії Кабміну, премія Верховної Ради для талановитих вчених, іменна стипендія Верховної Ради. Однак отримують їх одиниці. Якщо на початку 1990-х років молодий вчений шукав собі наукового керівника, у 2000-х наукові керівники намагалися обрати найталановитіших аспірантів, то тепер трапляються випадки, коли виділена кількість бюджетних місць в аспірантурі не заповнюється», — каже Тарас Микитюк.

У 2013 році, згідно з даними ЮНЕСКО, видатки (заробітна плата та витрати на наукову діяльність) на одного науковця в усьому світі в середньому сягали 190 тис. доларів на рік. У США ця сума становила 297 тис. дол., у Республіці Корея — 200 тис., Євросоюзі — 163 тис., ПАР — 106 тис. дол. Три роки тому в Україні на одного наукового співробітника щороку виділялася сума, еквівалентна 9200 дол.,

— спрямовувати на наукову діяльність. В Україні ж біда що з одним, що з іншим.

Так, старший науковий співробітник Інституту харчової технології та геноміки НАН України Світлана Співак зазначає, що нині наукові лабораторії навіть не можуть придбати хімічні реактиви для проведення дослідів, не кажучи вже про повноцінну реалізацію наукових проектів.

«В Інституті харчової технології є центр колективного користування обладнанням, де працюють співробітники різних наукових установ. Лише на ремонт одного з мікроскопів зараз потрібно 150 тис. гривень. Загалом оновлення обладнання потягне на сотні тисяч доларів, — розповідає Світлана Співак. — А на реалізацію одного наукового проекту в рік дають 100 тис. гривень: частина суми йде на зарплати, десь із 30 тис. гривень треба витратити на реактиви (один реактив може коштувати до тисячі доларів).

Ще одна потреба: після того як ми отримали гарний результат, наприклад щодо розробки фармацевтичного препарату, він має бути опублікований. Стаття у науковому журналі за кордоном коштує від 400 до 1000 доларів, організаційний внесок за участь у міжнародній конференції — ще 400 доларів. Якщо держава ці ви-

НАУКОВЦІ МАЮТЬ СУМНИЙ ДОСВІД, КОЛИ ЗРОСТАННЯ МІНІМАЛЬНИХ ВИПЛАТ ДЕКЛУРУЄТЬСЯ, АЛЕ КОШТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК НА ІНДЕКСАЦІЮ ЗАРПЛАТ ІЗ БЮДЖЕТУ НІХТО НЕ ПЕРЕРАХОВУЄ. ПОСТАЄ ПИТАННЯ: ДЕ УРЯД ВІЗЬМЕ ГРОШІ ЦЬОГО РАЗУ?

1512 гривень, нам сказали, що це — популізм», — зазначає Широков.

За його словами, видатки, передбачені Кабміном у проекті бюджету-2017, означають подальшу руйнацію Національної академії наук. Так, бюджетний запит НАН України на наступний рік, без урахування очікуваного підвищення мінімальної заробітної плати удвічі, становить 2 млрд 898 млн гривень. Замість цього уряд «розщедрився» лише на 2 млрд 270 млн гривень.

«Формально ця сума на 10,2% більша за фінансування Академії у 2016 році. Але ж не треба забувати, що цьогооріч НАН України виділили на 12% менше, ніж торік!» — наголошує Широков.

Комітет Верховної Ради з питань науки і освіти на своєму засіданні 5 жовтня підтримав позицію НАН України щодо збільшення фінансування наукової галузі та рекомендував Кабінету міністрів

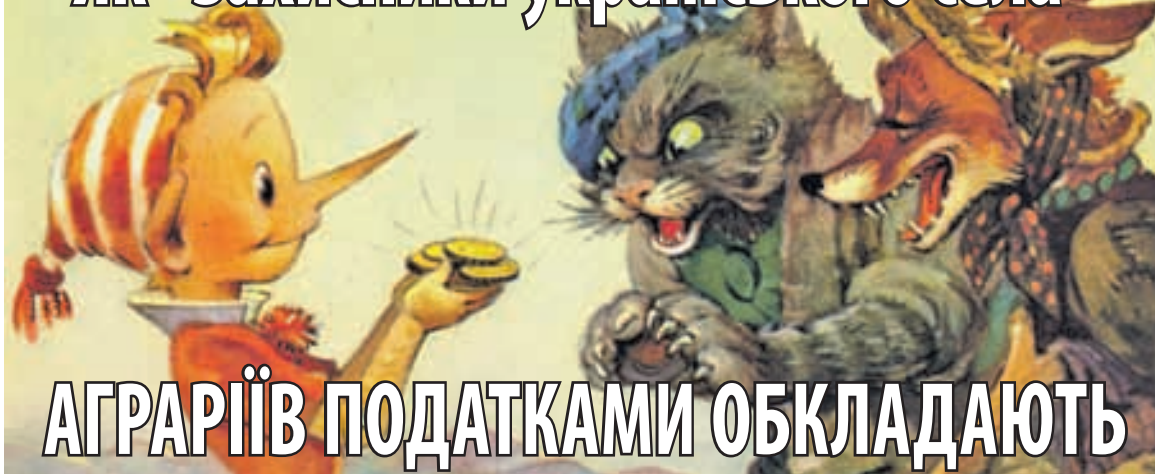
видатки на Генпрокуратуру, секретаріат Кабінету міністрів, Державне управління справами, Адміністрацію президента України.

«Різниця між фінансуванням МВС та наукової сфери величезна. На нашу думку, в країні формується бюджет поліцейської держави. Так, поліція має отримувати достойну платню. Але хіба праця людей, які є інтелектом нації, не повинна також гідно оплачуватися?» — обурюється голова профспілки працівників НАНУ.

У представників академічної спільноти, наголошує Широков, усе частіше постають питання: «Навіщо нам гарант, який нічого не гарантує окрім власних статків, уряд, який ігнорує Закон, і Верховна Рада, яка не контролює того, що сама ухвалює? Можливо, краще йти на дострокові вибори, ніж мати те, що маємо зараз?»

Кіра ВІНОГРАДОВА

Як «захисники українського села»

АГРАРІІВ ПОДАТКАМИ ОБКЛАДАЮТЬ

Виставляючи повернення спецрежиму ПДВ як підтримку аграрного сектора, власникам та користувачам сільгоспугідь водночас хочуть підвищити ставку земельного податку та нав'язати нову данину. Відтак навантаження на дрібного фермера збільшиться майже на 20%. Йдеться про законопроект №5225 «Щодо удосконалення системи оподаткування у сфері земельних відносин і сільського господарства», розроблений за сприяння Аграрної партії та її членів. Нині він активно лобюється перед розглядом профільним парламентським комітетом.

Автори в пояснювальній записці заявили про благородну мету цього законопроекту. Мовляв, документ спрямований на підтримку аграрного сектора, забезпечення сталого розвитку сільського господарства, скорочення тіньової економіки і підвищення рівня зайнятості на сільських територіях. Але це, напевно, для тих депутатів, які не вникають у тонкощі, а голосують за той чи інший законопроект на підставі виключно доповідної записки.

До тексту законопроекту, який покликаний передусім зберегти спецрежим оподаткування для галузі, що так потребує державної підтримки, невдільно внесено норми щодо запровадження нового обов'язкового податку, а також суттєвого підвищення ставок земельного податку для всіх власників ділянок, паїв і постійних землекористувачів (не менше як 0,6% від нормативної грошової оцінки).

Сьогодні органи місцевого самоврядування при встановленні такої ставки мають лише верхню відсоткову межу, яка є різною і залежить від кількох факторів. Це дозволяє рівномірно та справедливо визначити податкове навантаження на ту чи іншу категорію земель. Зазвичай для сільськогосподарських земель така ставка стано-

вить 0,1%, а для земель житлової забудови — 0,03%.

Запропонований новий обов'язковий податок із назвою «мінімальне податкове соціальне зобов'язання» (МПСЗ) повинні сплачувати всі власники та користувачі (зокрема орендарі) сільгоспугідь, площа яких перевищує один гектар. Сьогодні, за чинним законодавством, селяни та малі домогосподарства звільнені від сплати податку з доходів, отриманих від використання сільгоспугідь площею до двох гектарів, адже така продукція вирощується з метою задоволення особистих потреб родини, а та частина, що реалізується, прирівнюється до надлишків.

Після ухвалення цього законопроекту селяни, домогосподарства та дрібні фермери будуть змушені платити податок, від якого вони сьогодні звільнені, а також в обов'язковому порядку — нову данину.

Платіжки за новим податком надходитимуть від податкової, якій байдуже, використовуєте ви ці ділянки чи ні. У користуванні є більше як один гектар — платіть. Тож самостійно господарювати на власній землі стане занадто дорого. А якщо грошей не маєте — здавайте її в оренду.

До речі, автори не забули подбати про великі сільгоспідприємства: передбачили для них преференції у вигляді податкових знижок. Тому податкове навантаження для них не зросте, адже чим більша площа угідь (більше як 500 гектарів), тим більшу знижку отримують такі підприємства. Це неодмінно призведе до втрати коштів Державного бюджету України.

Отож, увесь податковий тягар за цим законом ляже саме на власників особистих селянських господарств і одноосібників, які заплатять приблизно у 16 разів більше (640 грн замість 40 грн). А навантаження на дрібного фермера зросте майже на 20% (додатково 100 грн за кожен гектар). І це за умови, що ви маєте один гектар, та у разі встановлення мінімальних ставок податків (1% МПСЗ та 0,6% земельного податку). Тобто в платіжці сума може бути й удвічі більшою.

Законотворці навіть приблизно порахували кошти, які наступного року планується зібрати з селян та дрібних фермерів. Так, з огляду на новий податок — майже 4 млрд грн, а з огляду на підвищення ставки земельного податку — майже 1,5 млрд грн.

Хотілося б запропонувати авторам цього законопроекту (якщо він, не дай боже, буде підтриманий Верховною Радою) пройти по селах після того, як селяни отримають нові платіжки, і з таким самим запалом розповісти про «благородну» мету законопроекту, як це вони роблять нині у Верховній Раді.

А читачам пропоную робити висновки!..

Вадим ІВЧЕНКО

КОМЕНТАРІ ЕКСПЕРТІВ

До чого призведе впровадження мінімального соціального податкового зобов'язання

Законопроект №5225 «Щодо удосконалення системи оподаткування у сфері земельних відносин і сільського господарства» серйозно занепокоїв представників агросектора. Спеціалісти, опитані «ВВ», вважають, що додаткове податкове навантаження загрожує скороченням кількості сільгоспідприємств та зниженням якості продукції.

«Додаткове податкове навантаження призведе до скорочення земельного ресурсу дрібних товаровиробників на користь агрохолдингів»

Іван ТОМИЧ,
президент Асоціації фермерів та приватних землевласників:

«Ми не підтримуємо законопроект №5225, адже він стане лише додатковим тягарем для аграріїв. А запропонований у ньому спецрежим ПДВ насправді свідчить про неефективність підтримки дрібного та середнього підприємця у сільській місцевості. Натомість запро-

вадження нового податку серйозно непокоїть. Адже дрібним виробникам доведеться додатково платити 300 грн за гектар землі. Додаткове податкове навантаження призведе до скорочення земельного ресурсу дрібних товаровиробників на користь агрохолдингів».

«Хаотичність прийняття рішень у аграрній політиці спричиняє нескінченну турбулентність у сфері сільського господарства»

Сергій КОНДРЮК,
заступник голови профспілки працівників агропромислового комплексу:

«Ми обрали європейську модель взаємовідносин влади і суспільства. Тому дуже дивує, що такі новації не обговорюються із фахівцями.

Гіпотетично ухвалення цього законопроекту започаткує більшу легалізацію використання земель. Але існує ризик того, що під гарною ідеєю криється спроба чергового тиску на фермерство і що на плечі фермерів ляже додаткове матеріальне та адміністративне навантаження.

Хаотичність прийняття рішень у аграрній політиці спричиняє нескінченну турбулентність у сфері сільського господарства, що вкрай негативно впливає не лише на пер-

спективу, а й на поточний стан справ. Тобто очікування нових проблем і потрясінь в АПК призводить до росту цін на агропродукцію.

Так, останнє рішення уряду щодо скасування спецрежиму ПДВ, яке міститься у пропозиціях до проекту держбюджету на наступний рік, загрожує ліквідацією 100 тисяч робочих місць у агросекторі. А експеримент Кабміну зі скасування держрегулювання цін уже позначився на подорожчанин продуктів. Тим часом очікуване підвищення цін на сільгосппродукцію наступного року становить 15–20%. І це при тому, що уряд планує стрибок інфляції на рівні лише 8%».

«Якщо податкові зобов'язання будуть розширені, садівництво стане збитковим»

Володимир ПЕЧКО,
голова громадської спілки «Українська асоціація садівництва та ягідництва»:

«Якщо податкові зобов'язання будуть розширені, наші підприємства не зможуть повноцінно працювати, і галузь садівництва стане збитковою. Уже зараз дохід із гектара в Україні кардинально відрізняється від того, що існує у європейських країнах. Так, багато років поспіль кілограм яблук у реалізації коштував один долар. У прив'язці до долара ми купуємо засоби захисту та обробки, паливо, платимо зарплатню співробітникам. У Європі ціна на ці фрукти залишилася незмінною, а наші підприємства реалізують їх по 6–8 грн/кг, тобто по 25–30 центів.

Для того щоб сад почав плодоносити, потрібно чотири роки. За ним постійно потрібно доглядати, вкладати в нього кошти. В Європі дер-

жава підтримує садівників, надає їм підтримку і створює комфортні умови, зокрема податкові, для роботи. В нас норми оподаткування весь час змінюються, що ускладнює роботу.

Якщо в середньому підприємство, яке займається садівництвом, користується 10–700 гектарами землі, то неважко порахувати, як зростуть збитки після впровадження мінімального соціального податкового навантаження. Аби вижити, підприємства змушені будуть нехтувати суворими вимогами до засобів захисту, що позначиться на якості продукції та на її кількості. Нині ми маємо можливість експортувати наші фрукти. Із запровадженням додаткового податку нам не буде з чим виходити на ринок».

УВЕСЬ ПОДАТКОВИЙ ТЯГАР, ЗА ЦИМ ЗАКОНОМ, ЛЯЖЕ САМЕ НА ВЛАСНИКІВ ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ І ОДНООСІБНИКІВ, ЯКІ ЗАПЛАТЯТЬ ПРИБЛИЗНО В 16 РАЗІВ БІЛЬШЕ (640 ГРН ЗАМІСТЬ 40 ГРН). А НАВАНТАЖЕННЯ НА ДРІБНОГО ФЕРМЕРА ЗРОСТЕ МАЙЖЕ НА 20% (ДОДАТКОВО 100 ГРН ЗА КОЖЕН ГЕКТАР). І ЦЕ ЗА УМОВИ, ЩО ВИ МАЄТЕ ОДИН ГЕКТАР, ТА В РАЗІ ВСТАНОВЛЕННЯ МІНІМАЛЬНИХ СТАВОК ПОДАТКІВ (1% МПСЗ ТА 0,6% ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ)

НОВАЯ СИЛА ЕВРОПЫ

Кажется, в Европе что-то в высшей степени неладно. На протяжении почти десятилетия мы перескакиваем от одного кризиса к другому — с нашими банками, с нашим соседом Россией, с сотнями тысяч мигрантов, которые пересекли наши границы. А теперь и Брексит. Выход Великобритании способствовал тому, что Европейский союз осознал свою историческую уязвимость.

Внимательный наблюдатель видит, как ЕС меняется на наших глазах. В течение десятилетий он посвящал себя созданию общего рынка и усовершенствованию искусственной системы технократической политики, ориентированной на правила. А теперь европейские государства делают нечто новое: они занимаются политикой, в центре которой — событие. Они спасают валюту, решают вопрос беженцев, идут на пробу сил в отношениях с Россией и вынуждены улаживать неприятности, вызванные Брекситом.

Для Европейского союза речь уже идет не только о том, чтобы регулировать поведение компаний на общем рынке. Наоборот, странам — членам ЕС приходится сейчас сообща преодолевать нарушение порядка. Причем быстро. При этом главы правительств — Европейский совет — неизбежно находятся в более выгодной позиции, чем Евро-

этого, все более четко проявляются различия — долгое время это было табу — в вопросе властных полномочий европейских стран, когда речь заходит о том, кто может нести ответственность за действия.

И все же альтернативы практически нет. Ввиду ускорения мировой истории, свидетелями которого мы являемся с 2008 года, развитие способности совершать совместные действия, как бы ни был труден этот путь, для европейских стран — вопрос выживания. Идея государств-основателей о создании для Европы «якоря» в форме системы правил, которая позволила бы цивилизовать межгосударственные отношения и сделать их более предсказуемыми, была понятной после двух мировых войн. Но новые вызовы выявляют границы такой стратегии. Как следует поступить, если сотни тысяч беженцев пробиваются в Европу? Ни один договор не может

ТО, ЧТО ПРОБИЛ ЧАС ГЕРМАНИИ, ТАИТ ОСОБУЮ ОПАСНОСТЬ КАК ДЛЯ САМОЙ СТРАНЫ, ТАК И ДЛЯ ЕВРОСОЮЗА. НЕКОТОРЫЕ ИЗ ЭТИХ ОПАСНОСТЕЙ В БЕРЛИНЕ ВПОЛНЕ ОСОЗНАЮТ, А ДРУГИЕ — НЕДООЦЕНИВАЮТ

клуб непредсказуемых демократий, не является исключением. Вдруг появляется серия непредвиденных решений, зачастую принятых национальными политиками, которые не справляются с происходящими в собственной стране или за рубежом событиями, но затем — достаточно часто с очевидным сопротивлением — вынуждены признать, что они только вместе могут решить соответствующие проблемы.

Доказательством является влияние, которое главы государств и правительств оказывают через Европейский совет. Этот форум, созданный в 1974 году как противовес брюссельской «фабрике правил», находится на передовой политики, ориентированной на события. В период кризиса евро центральные

действовать, временно проигнорировав существующие нормы.

И все же влиятельные европейские фигуры, такие, как бывший председатель Еврокомиссии Жак Делор и Юрген Хабермас, подвергли критике роль национальных лидеров Европы в урегулировании кризиса, заявив о «ренициализации европейской политики». Впрочем, можно интерпретировать события и по-другому. Может быть, мы наблюдаем «европеизацию национальной политики», такое развитие, которое в целом скорее укрепляет клуб стран — членов ЕС.

Нынешние кризисы высвечивают германскую власть в Европе. Мы направляемся от ЕС, в котором доминировал треугольник Париж–Берлин–Лондон, к ЕС, который ориентируется только на Берлин. То, что пробил час Германии, таит особую опасность как для самой страны, так и для Евросоюза. Некоторые из этих опасностей в Берлине вполне осознают, а другие — недооценивают.

Осознают там тяжелое наследие немецкой истории, которым в периоды напряжения манипулируют — даже спустя 70 лет после времен Гитлера — иностранные карикатуристы и строптивные противники. Недооценивают в Берлине то, что принятые с благими намерениями европейские решения могут выглядеть внешне как преследование чисто собственных интересов. Немцы, которые руководствуются сильными моральными убеждениями, иногда забывают, что их действия могут производить другой эффект, чем они предполагали.

Нечто похожее можно было наблюдать в период миграционного кризиса. Конечно, радушие немцев свидетельствует о благородных воззрениях, но страна, где население стареет, была не против того, чтобы найти применение хорошо образованному сирийскому среднему классу. Так, во всяком случае, считали в Париже. Это не придает поведению немцев менее моральный характер, но затрудняет европейские дебаты.

Все равно: власть Германии — не всеильна. Ангела Меркель многократно убеждалась в том, что Германия не может одна справиться со всем, и уж тем более без участия Франции. Немецкое и французское отношение к определенным основным понятиям кардинально отличается; это приводит к постоянным недоразумениям.

Возьмем, например, правила. В Германии правила означают справедливость, порядок и честность. Во Франции правила — выражение ограничений и несвободы. В европейском контексте это приводит к взаимной подозрительности. Париж часто просит проявить гибкость (например, чтобы превысить лимит задолженности); в Берлине это воспринимается как оппортунизм. В свою очередь немцев, которые сами считают, что они применяют правила строго, но честно, обвиняют в жесткости и упрямстве.

Противоположность правил — события. Во Франции событие, даже драматичное, считается признаком жизни и обновления. Для французского политического лидера а-ля Саркози кризис предоставляет возможность показать, что он может. В Германии же события рассматриваются как подрывание порядка, как дестабилизация и опасность. Кризис вызывает там легкую панику. Немецкая общественность ценит глав правительства, которые «абсорбируют» шок и, как Меркель, «идут вслед».

Самая трудная задача Германии в рамках Евросоюза, которому и впредь придется бороться с крупными вызовами, состоит в следующем: стране, которая с большим удовольствием скрывает себя и своих партнеров правилами, придется быть ведущей в политике, ориентированной на события. А Париж, который всегда мечтал о том, чтобы продвигать Европу вперед, отпадает. Теперь Германии придется «подключить к игре» политических лидеров, которые доведут до совершенства готовность принимать решения и способность импровизировать.

Решающим станет год выборов в Европе — 2017-й. На самом деле все национальные выборы уже давно стали общеевропейскими; за их результатами следят во всей Европе. В следующем году пройдут выборы в Германии, Франции и Нидерландах. Во всех этих предвыборных кампаниях национальные политики должны по-настоящему бороться за европейскую способность действовать. Только так Европа может формировать свое будущее.

Луук ван МИДДЕЛААР,
Die Zeit, Германия
(Материал печатается
с сокращениями)

ВВИДУ УСКОРЕНИЯ МИРОВОЙ ИСТОРИИ, СВИДЕТЕЛЯМИ КОТОРОГО МЫ ЯВЛЯЕМСЯ С 2008 ГОДА, РАЗВИТИЕ СПОСОБНОСТИ СОВЕРШАТЬ СОВМЕСТНЫЕ ДЕЙСТВИЯ ДЛЯ ЕВРОПЕЙСКИХ СТРАН — ВОПРОС ВЫЖИВАНИЯ

комиссия. Ведь только государства могут в нынешней ситуации активно действовать, если, например, необходимо обеспечить внешнюю и внутреннюю безопасность, поскольку лишь у них есть армия, дипломаты и спецслужбы.

Новая практика привносит разлад в налаженный механизм и ставит в затруднительное положение брюссельскую ортодоксию. Помимо

предугадать креативность истории и, тем более, содержать адекватный ответ.

Это не должно нас удивлять. Мы знаем, что национальная политика — непрерывный поток сюрпризов, потерь и скандалов, часто дающий результаты, которых никто и не ожидал. Всем понятно, что в демократической системе события редко происходят по плану. Европа,

органы власти ЕС не располагали необходимыми финансовыми средствами и, тем более, полномочиями для того, чтобы изменить правила, которые представляют основу их собственного существования. В период с 2010-го по 2012 год канцлер Ангела Меркель, президент Саркози и их (тогда) 25 коллег стали теми, кто приняли решение, способное спасти евро. Только они смогли

ТЕРМИНАТОР-КАЛЬКУЛЯТОР

Достаточно интересный период у оscarоносного голливудского актера Бена Аффлека. То он режиссирует политический триллер «Арго», за что и получает золотую статуэтку. Далее снимается в провокационной ленте Дэвида Финчера «Исчезнувшая», напомнив о том, какой он замечательный драматический актер. Затем дебютирует в кинокомиксах, перевоплотившись в Бэтмена. Сейчас же Аффлек решил попробовать свои силы в боевике, сыграв в картине «Аудитор».

Ожидания от этого кино были самыми высокими. Все же имя Аффлека в титрах дорогого стоит: этот актер никогда не снимался во второсортных фильмах. Но на этот раз, похоже, промахнулся с выбором. Но обо всем по порядку.

Согласно сюжету, гений аудитор-аутист Кристиан Вульф (Бен Аффлек) работает на самые опасные преступные организации в мире. (Кстати, свои большие заработки он жертвует клинике, в которой лечат особенных детей.) Но когда ему на хвост садится отдел по борьбе с преступностью министерства финансов США, он решает затаиться и чуть отойти от криминала.

Параллельно мы видим, как следователи из минфина все ближе и ближе подбираются к аудитору...

По большому счету, можно и не рассказывать, насколько Бен Аффлек хорошо вжился в роль. Без него этого фильма и вовсе не было бы. Кристиан Вульф, как ни парадоксально, имеет гораздо более крепкие моральные принципы, нежели большинство людей. А под маской отрешенности скрывается очень многогранная личность. Но, по правде говоря, на «Оскара» актер не тянет. Просто ему слишком одиноко в этом киноболоте...

Анна Кендрик должна была привнести в фильм романтическую составляющую. Но на деле выглядело

не хватило ни полета, ни закала, ни опыта.

Кстати, какое-то время на кресло режиссера претендовали Мел Гибсон (на боевиках он буквально зубы съел) и братья Коэн (тогда бы нам показали невероятно многогранную и колоритную историю). Но, увы...

Билл Дюбюк, который написал вполне добротный сценарий для картины «Судья», на сей раз тоже не оправдал ожиданий. Фильм представляет эдакий салат, в который бросили совершенно не сочетающиеся ингредиенты. История аудитора-аутиста действительно была оригинальной. Поэтому очень печально, что режиссер и сценарист ее загубили. Тем более что хороших боевиков Голливуд продуцирует невероятно мало: этот жанр находится буквально на грани вымирания.

«Аудитор» — это очередной фильм потерянных надежд. Это кино, которое можно посмотреть всего за пару-тройку минут, просто ознакомившись с трейлером. Потому как два часа экранного времени можно потратить с куда большей пользой.

«АУДИТОР» — ЭТО ОЧЕРЕДНОЙ ФИЛЬМ ПОТЕРЯННЫХ НАДЕЖД. ЭТО КИНО, КОТОРОЕ МОЖНО ПОСМОТРЕТЬ ВСЕГО ЗА ПАРУ-ТРОЙКУ МИНУТ, ПРОСТО ОЗНАКОМИВШИСЬ С ТРЕЙЛЕРОМ. ПОТОМУ КАК ДВА ЧАСА ЭКРАННОГО ВРЕМЕНИ МОЖНО ПОТРАТИТЬ С КУДА БОЛЬШЕЙ ПОЛЬЗОЙ

Главный герой проводит аудит в компании, которая производит бытовую технику, беспилотники и высокотехнологичные протезы. Сотрудница финансового отдела этой фирмы Дана (Анна Кендрик) обнаружила нестыковку в миллионы долларов и сама не может разобраться в ситуации. Кристиан Вульф же буквально в два счета находит исчезнувшие средства. Казалось бы, работа сделана... Но тут на него и Дану начинается настоящая охота. Кто-то очень не хочет, чтобы правда всплыла наружу. Вот только персонаж Аффлека во все не простой парень, он настоящий терминатор, только из крови и плоти. Так что охотникам стоит побережться!

все это более чем нелепо. Даже непонятно, почему создатели картины выбрали именно эту актрису. Для Аффлека она слишком проста. Да и в общем Кендрик была эдаким чужеродным телом. Она явно не выросла до таких жестких и взрослых фильмов, так и оставшись подружкой Беллы из культовых подростковых «Сумерек».

Режиссерское кресло занял Гэвин О'Коннор, и это была главная ошибка продюсеров «Аудитора». В этом году он уже выдал абсолютно провальную ленту «Джейн берет ружье» с Натали Портман в главной роли. Надежды на то, что в новой ленте О'Коннор реабилитируется, конечно, были. Но ему

Остается уповать на гангстерскую драму «Закон ночи», в которой Бен Аффлек не только сыграл главную роль, но и стал постановщиком (кстати, одним из продюсеров фильма выступил Леонардо ДиКаприо). Аффлек очень вдумчивый и тонкий режиссер. Поэтому очень хочется верить, что это кино получится действительно классным. Хотя в последнее время нам и показывали немалое количество гангстерских муви, но мафиозная тема все еще не раскрыта кинематографистами в полной мере. Премьера картины «Закон ночи» состоится в январе 2017 года. Так что ждем.

Анна СПИВАК

«Война миров», «Династия» и первые леди США

2017 год сериаломаны ждут с нетерпением. Потому что уже 1 января стартует показ четвертого сезона «Шерлока». Чуть позже нас ожидает невероятный рестарт культового «Твин Пикса». А еще — седьмая часть «Игры престолов». Также в следующем году зрителям могут представить еще несколько интересных проектов.

Картер, Нэнси Рейган, Барбара Буш, Хиллари Клинтон, Лора Буш и Мишель Обама.

Предполагается, что многосерийный фильм выйдет на канале HBO или платформе Netflix.

Дальше — больше: знаменитый фантастический роман Герберта Уэллса «Война миров» станет основой для нового сериала, который будут снимать для канала MTV. Экранизацией займутся сценаристы Джефф Дэвис и Энди Кохрэн, работавшие над тинейджерским долгоиграющим ужастиком «Оборотень».

Напомним, что «Война миров» экранизировалась множество раз. Наиболее известными постановками являются: радиопьеса Орсона Уэллса 1938 года, завоевавшая золотую статуэтку за лучшие спецэффекты лент Байрона Хэскина 1953-го и картина Стивена Спилберга 2005 года с Томом Крузом в главной роли. А еще с 1988-го по 1990 год шел одноименный сериал, который

Произведения Джоан Роулинг, родительницы Гарри Поттера, продолжают переносить на экран. В ближайшее время нашему вниманию представят премьеру картины «Фантастические звери и где они обитают», у которой будет четыре продолжения. А еще по мотивам детективов Роулинг, написанных под псевдонимом Роберт Гэлбрейт («Зов кукушки», «Шелкопряд», «На службе зла»), британский гигант BBC совместно с американским телеканалом HBO снимут сериал. Телефильм будет насчитывать семь серий по 60 минут. Съемки стартуют уже этой осенью в Лондоне.

Кстати, сама Роулинг станет исполнительным продюсером проекта. А вот режиссера пока еще не назначили. Впрочем, уже известно, что главного героя — частного сыщика Корморана Страйка сыграет британский актер Том Берк. Его знают по роли Федора Долохова в британской экранизации «Войны и мира».

Это не первый телефильм, снятый по мотивам произведений Джоан Роулинг. В 2015 году все тот же канал BBC выдал мини-сериал по ее роману «Случайная вакансия».

Следующая потенциально яркая премьера — проект о первых леди США. Режиссером и продюсером этого политико-феминистского телефильма станет известная американская актриса Робин Райт, которая сыграла супругу вымышленного американского президента Фрэнка Андервуда в культовом «Карточном домике». Также продюсированием займется обладательница «Оскара» Риз Уизерспун.

Сериал будет основан на бестселлере Кейт Андерсон Брауэр «Первые женщины: Грация и сила современных первых леди Америки». Героинями книги являются: Джеки Кеннеди, Леди Берд Джонсон, Патриция Никсон, Бетти Форд, Розалин

рассказывал о том, что случилось после событий, описанных в романе. Согласно сюжету, марсиане вовсе не погибли, а лишь впали в анабиоз. Набравшись сил, они проснулись через десять лет.

И на закуску немного юмора: американский телеканал The CW Television Network заявил о начале работы над возрождением сериала «Династия», который рассказывал о семейных кланах Кэррингтонов и Колби. Девять сезонов этой мыльной оперы выходили в эфир с 1981-го по 1989 год.

Руководить рестартом будут сценаристы Джордж Шварц и Стефани Севедж. Нам расскажут о наследниках кланов. Хорошо хоть за «Санта-Барбару» еще не взялись...

Евгения ПРОРЫВАЙ

<p>Шеф-редактор — Сергей ПАЛЕХА, ответственный секретарь — Алексей СОКУР</p> <p>Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.</p>	<p>Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26</p> <p>Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080</p>	<p>Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»</p> <p>Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua</p> <p>Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14</p>	<p>Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9</p> <p>Тираж 87 089 экз.</p> <p>Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.</p> <p>Подписной индекс: 23115</p>	<p>При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.</p> <p>Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.</p>
--	--	---	---	---

